

Zaak 2008-251
Datum uitspraak: 11 maart 2009

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit Nederland casu quo de examinerator van de cursus Formeel strafrecht (R37252), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Bij brief d.d. 18 november 2008 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (5) op de tentamenzitting van 4 november 2008 van de cursus Formeel strafrecht niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 5 december 2008 (met bijlage), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College), ontvangen op 9 december 2008. Dit beroep heeft hij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brief d.d. 12 december 2008, door het College ontvangen op 15 december 2008.
3. Op 17 december 2008 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 17 december 2008 hebben verweerders verzocht om uitstel van de termijn waarbinnen gereageerd dient te worden, welk uitstel namens het College bij brief d.d. 22 december 2008 is verleend.
5. Bij brief d.d. 19 januari 2009 hebben verweerders appellant medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellant verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
6. Bij brief d.d. 3 februari 2009 heeft appellant aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten hetgeen op 6 februari 2009 aan verweerders is doorgegeven.
7. Verweerders hebben op 25 februari 2009 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
8. Bovengenoemde stukken van appellant en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
9. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 11 maart 2009 te Heerlen, alwaar appellant, zoals hij reeds had medegedeeld, in persoon is verschenen. Namens verweerders is verschenen mevrouw mr. A.H.E.C. Jordaans, plaatsvervangend examinerator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appelland afgelegde tentamen van de cursus Formeel strafrecht. Appelland heeft, nadat hij ter zitting zijn beroep tegen de vragen 5 en 6c heeft ingetrokken, nog bezwaren tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op open vraag 4c. Voor de tekst van deze vraag en het antwoordmodel wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. Appelland vraagt ter hoorzitting aandacht voor de afwijzende reactie van de examinator in de mailwisseling voorafgaand aan zijn beroepschrift.
Met betrekking tot vraag 4c wenst appelland aanvullend nog op te merken dat de hoge waardering van 9 punten hem bevreemdt gezien de waarderingen van de overige deelvragen van vraag 4. Appelland is van mening dat hij de vraag weliswaar informeel, bijna melig, heeft beantwoord doch dat zijn antwoord wel correct is. Desgevraagd merkt appelland op dat hij het ermee eens is dat hij het antwoord op een juridische manier moet formuleren, maar hij vindt dat hij toch punten zou moeten kunnen krijgen voor antwoordelementen die goed zijn.
Inzake vraag 5 merkt appelland op dat hij van mening is dat hij een antwoord heeft gegeven op de vraag of in ieder geval een oplossing voor de situatie heeft gegeven.
4. Onder verwijzing naar het verweerschrift verduidelijkt de plaatsvervangend examinator dat vraag 4c een vraag is waar studenten meestal veel moeite mee hebben en dat het antwoord daarom zo zwaar gewaardeerd wordt. Ze geeft aan dat appelland in casu geen antwoord heeft gegeven op de vraag aangezien gevraagd wordt of de tenlastelegging gewijzigd kan worden, appelland het heeft over keuzemogelijkheden en deze mogelijkheden niet aan de orde zijn.
Bij vraag 5 antwoordt appelland dat je de getuige dan zelf moet laten oproepen, maar dat is hetgeen in casu juist reeds gebeurd en geweigerd is, zodat het nogmaals oproepen geen oplossing is. Het gaat erom dat een student dan aangeeft wat je vervolgens kunt doen om iemand alsnog als getuige op de zitting te krijgen.
5. Naar aanleiding van de reactie van de plaatsvervangend examinator trekt appelland ter zitting het beroep tegen vraag 5 in. Het beroep tegen vraag 6 van het tentamen trekt appelland eveneens ter zitting in.
6. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
7. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen kunnen bij de waardering van antwoorden op open vragen de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zijn. Het College dient te beoordelen of verweerders bij de beoordeling en waardering van het door appelland gegeven antwoord op open vraag 4c al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden. Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het door de examinator gegeven oordeel met betrekking tot deze bestreden open vraag de hier bedoelde grenzen niet te buiten is gegaan.
8. Het College overweegt daartoe dat de examinator in redelijkheid de door haar toegekende puntenwaardering heeft kunnen hanteren. Het College is van oordeel dat de examinator op goede gronden heeft kunnen volhouden dat appelland geen juist antwoord heeft gegeven op de gestelde vraag. In zijn algemeenheid merkt het College op dat het door appelland gegeven antwoord op deze open vraag niet of niet volledig voldoet aan de van tentaminandi te verwachten beantwoordingwijze van juridische vragen, waarbij problemen worden geanalyseerd en gekwalificeerd aan de hand van relevante wetsartikelen met toepassing van eventuele jurisprudentie en vervolgens gemotiveerd worden opgelost.

9. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond en verwerpt het beroep.

Aldus gedaan door mr. A.J. Henzen, voorzitter, mr. dr. M.C.E.M. Draaisma, R. Harms, mr. R.F.W.H.J. Hulscher en dr. J.B.P.E.C. Janssen, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J.M. Slegers, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. A.J. Henzen op 11 maart 2009.

w.g. de secretaris,

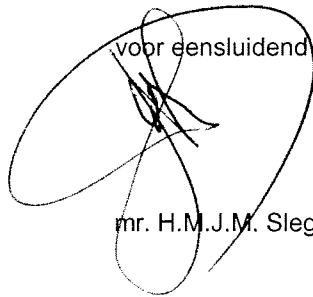
w.g. de voorzitter,

mr. H.M.J.M. Slegers

mr. A.J. Henzen

voor eensluidend afschrift,

mr. H.M.J.M. Slegers

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een belanghebbende binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij de Arrondissementsrechtbank (sector Bestuursrecht) binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft, in casu voor appellant: Arrondissementsrechtbank Den Haag, Sector Bestuursrecht, Postbus 20302, 2500 EH Den Haag.

Indien de indiener van het beroepschrift geen woonplaats in Nederland heeft, is dat de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit Nederland zijn zetel heeft (in casu: Arrondissementsrechtbank Maastricht, Sector Bestuursrecht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht).